

der kan ske over Masnedssund. Hvad der har bevæget Forslagsstilleren eller snarere den koncessionsføgende, veed jeg ikke, jeg anser det ikke for heldigt. Den anden Hovedændring er sket, vistnok i Tilslutning til Udvalgets Anbefaling i Fjor; det er den, at Statsbidraget er blevet indskrænket. I Fjor var det to Millioner omtrent; nu foreslaas der 1,600,000; Udvalget i Fjor havde anbefalet 1,500,000. Denne Ændring vil jo medføre en tilsvarende forøget Byrde for Kommunerne, saaledes at det Bidrag, som skulde udredes fra Kommunerne, ikke skulde blive som i Fjor tænkt 20,000 Kroner pr. Banemil, men noget som 52,000 Kroner pr. Mil, foruden den halve Ekspropriation. Det er den anden Hovedændring, og hvad denne Ændring angaar, er det en Selvfølge, at det er noget, de paagældende Egne just ikke vilde med Glæde, at de komme til at betale væsentlig forhøjet Tilskud; men da Udvalget i Fjor var enig derom, hvortil ogsaa jeg sluttede mig, vil der i og for sig ikke være noget at erindre derimod; de Fordele, Banen vil give, ville utvivlsomt ogsaa være dette Bidrag værd. Mere betænkelig er den Rættelse, der er foretaget i § 3, som gaar ud paa udtrykkelig at nævne den bestemte Anlægskapital, eller rettere sagt Aktiekapital af 4,140,000 Kroner. Det staar ganske vist i nogen Overensstemmelse med Udvalgets Henstilling i Fjor, der anbefalede at sætte en Maksimumsgrænse ind for det Aktiebeløb, man maatte finde tilstrækkeligt at udstede som Preferenceaktier. Koncessionsøgeren har udført denne Henstilling saaledes, at han nævner en Aktiekapital af 4,140,000 Kroner, og Medlemmerne af det tidligere Udvalg have faaet meddelt fra vedkommende en Beretning fra et Berlinsfirma, hvorpaa Forslaget synes at hvile, og det er netop det Beløb, 4,140,000 Kroner, dette berlinske Pengesfirma har krævet som Betingelse for at financiere Sagen. Jeg vil anse det for fuldstændig rigtigt, at der, naar man overhovedet vil bruge private Midler dertil, indskræbtes en Maksimumsgrænse; men jeg anser det unægtelig for mindre heldigt for dette Lovforslags fremtidige Udsigter, at, som det altsaa nu her er sket, knytte det udtrykkelige til det thyske Projekt med saa Ord at sigt, idet Meningerne kunne være delte om, hvor megen Sikkerhed der kan være ved at bygge paa dette Tilbud, og hvorvidt Sagen overhovedet kan gennemføres paa dette Grundlag. Jeg anser det derfor ikke for heldigt for Lovforslaget, at man har paa den Maade bestemt knyttet hele Planen til det foreliggende Finanstilbud fra det thyske Firma. Selv om det ikke lykkes at gennemføre

Sagen paa Grundlag af det foreliggende Tilbud, vilde der være Anledning til og Mulighed for senere eller tidligere at faa et Anlæg gennemført med det Tilskud, som Lovforslaget forudsætter fra Stat og Kommune, idet man stod noget friere overfor Benyttelsen af private Midler fra en eller anden Side. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind paa at drøfte Muligheden af, hvad der kan ventes paa Grundlag af det forhaandenstående Tilbud; men den Side af Sagen, som nærmest maatte vedkomme de interesserede Egne og deres Repræsentanter, er det Spørgsmaal, om det, der kræves af disse Egne, kan antages at være noget, som man maatte finde rimeligt, være en Pris, som de paagældende Egne maatte være villige til at give for at opnaa saadanne Goder. Det, der kræves i det foreliggende Forslag, er omtrent 1 Million Kroners Tilskud af de interesserede Egne; dersom det deraf antages, at der for Købstædernes Vedkommende vil blive givet 150,000 Kr. — det er 3 Købstæder, det drejer sig om — saa vil med runde Tal den øvrige Del af Bidraget blive ca. 30 Kr. pr. Tønde Hartkorn fordelt over hele Amtet. Dersom det saaledes lignedes over hele Amtets Hartkorn, vilde de Herrer se, at det ganske vist er et betydeligt Bidrag, men ikke større, end at det rimeligt vil kunne bæres; men jeg veed ikke rigtig, om det er den ærede Forslagsstilleres Forudsetning, at en saadan ligelig Fordeling paa Hartkorn skulde finde Sted. Den ærede Forslagsstiller antydede ogsaa en Fordeling paa Sognekommunerne, og derved vilde man komme ind paa et noget andet Grundlag, at Fordelingen altsaa ikke blev ligelig paa Amtets Hartkorn, hvad der muligvis ogsaa kunde støde paa Hindringer fra Amtsrådets Side, idet der ganske vist er Egne i Præstø Amt, som kun i ringe Grad ere interesserede i det her foreliggende Baneanlæg. Hvis man altsaa skulde komme ind paa en mere ulige Fordeling paa Amtets Hartkorn af de Byrder, som her kræves, vil det straks falde i Øjnene, hvad der gjordes gældende i Fjor haade af den ærede Minister og af Mindretallet i Udvalget, at man for Møens Vedkommende ikke kunde gøre Regning paa saa stort et Bidrag pr. Banemil, som for den øvrige Del af det paagældende Anlæg, og i saa Fald vilde der komme til at hvile paa de nævnte Kommuner en væsentlig større Byrde end paa de øvrige. Jeg skal ikke her komme ind paa nogen nærmere Beregning, men det vil komme an paa betydelig højere Kapital, end der ellers vil være Tale om; men selv det, gaar jeg ud fra, at de paagældende inter-